

Magnetik Rezonans Anjiyografi: By-Pass Cerrahisini Takiben Daralan Ven Greftlerini Belirlemek İçin Etkin ve Güvenilir Bir Yöntem

Amerikan Kalp Birliği (American Heart Association) tarafından çıkartılan *Circulation: Journal of the American Heart Association* dergisinde yayınlanan bir rapora göre, yüksek çözünürlüklü magnetik rezonans anjiyografi (MRA), by-pass cerrahisini takiben daralan ven greftlerini belirlemek için risksiz bir yöntem olabilir. Yüksek çözünürlüklü MRA yapıldığında, kan damarlarının üç boyutlu görüntüleri daha net biçimde belirlenebilmektedir. Araştırmacılar bu tetkikin, ven greftlerindeki tıkanıklıkları saptamanın yanı sıra, daralmanın yaygınlığını ve derecesini de gösterebildiğini söylemektedir. Hollanda'da Leiden Üniversitesi Tıp Merkezinde kardiyoloji profesörü olan ve araştırmayı yapan Dr. Ernst E. van der Wall "Yüksek çözünürlüklü görüntüler, X ışınlarıyla yapılan anjiyografilerden elde edilen görüntülere benzemektedir; bilindiği gibi tıkanmış arterlerin ve venlerin tanısını koymak için altın standart, X ışını kullanarak anjiyografi çekmektir" demektedir.

Bu çalışmadaki MRA tekniği sadece, bacak veni kullanılarak by-pass yapılan hastalara uygulanmıştır.

"Koroner arter by-pass cerrahisini takiben hastanın tekrarlayan göğüs ağrısı olması, hastayı uyaran bir işaretir ancak hekim için klinik bir ikilemdir: ağrının sebebini araştırmak için hastaya anjiyografi gibi invazif bir girişim yapmaya gerek var mıdır yoksa dikkatli bir izleme yaparak durumu akışına mı bırakmak lazımdır?" diyor Dr.

van der Wall ve ekliyor "invazif testin getirdiği riskler veya beklemenin yaratacağı anksiyeteden uzak kalarak bu yanıtları almak, MRA tetkikiyle mümkün olmaktadır". "MRA tetkikinin güzelliği, invazif bir test olmamasıdır".

Yaptıkları araştırmada Dr. van der Wall ve ekibi, yüksek çözünürlüklü MRA tetkiki kullanmak suretiyle, by-pass cerrahisinin ardından tekrarlayıcı göğüs ağrısı yakınmaları olan 38 hastadaki 56 ven greftinin durumunu değerlendirmiştir. Yaş ortalaması 67 olan bu hastalar, göğüs ağrısının nedenini araştırmak için standart anjiyografi tetkiki planlanmış olan; ancak standart tedaviye ek olarak MRA tetkikinin yapılmasını kabul eden kişilerdir. Bu hastalardan 19 tanesine MRA tetkikinden önce X-ışını kullanılarak anjiyografi yapılmış; 19 tanesine ise standart anjiyografisi takiben MRA çekilmiştir.

Yapılan değerlendirme sonucunda 18 greftin %50 ve daha yüksek oranda daraldığı; 11 greftin en azından %70 oranında daraldığı; 6 greftin ise tamamen tıkanmış olduğu ortaya çıkmıştır. MRA görüntülemesinin değerlendirmesi, standart anjiyografi bulguları bakımından kör durumda olan veya diğer gözlemcinin yaptığı değerlendirmenin raporundan habersiz olan kişiler tarafından yapılmıştır.

Greftlerde en azından %50 daralma varsa, geleneksel anjiyografiye kıyasla yüksek çözünürlüklü MRA tetkikinin doğru tanı koy-

ma (tanısal kesinlik) oranı %65 ile %88 arasında değişmektedir. Damardaki daralma %70 ve üzerindeyse tanısal kesinlik oranı %73 ile %87; greft tamamen tıkanmışsa %83 ile %100 olarak hesaplanmıştır.

MRA teknolojisinin hâlâ gelişme aşamasında olduğunu ve pek yakında standart anjiyografi tetkikinin yerini alabileceğini söyleyen Dr. van der Wall, MRA uygulamasının yararlı bir yardımcı tanı tetkiki olarak ele alınması gerektiğini vurgulamaktadır. "Ay-

rıca bu tekniğin maliyeti yaklaşık olarak 500 Amerikan doları olup; standart anjiyografi maliyetinin yarısı kadardır."

Amerikan Kalp Birliği'nin son istatistik ve raporlarına göre, 12.6 milyon Amerikalı'da koroner arter hastalığı mevcuttur. Birleşik Devletlerde 1999 yılı itibarıyla 570.000'den fazla kalp by-pass cerrahisi yapılmıştır.

Circulation: "Journal of the American Heart Association" Ocak 2002

Kombinasyon Tedavisi ile Testiküler Kanserdeki Doğal Öldürücü Hücre Aktivitesi Baskılanıyor

Bleomisin, etoposid ve sisplatin ile yapılan kombinasyon tedavisi (BEP kemoterapisi), testiküler kanserdeki doğal öldürücü hücre (natural killer, NK) aktivitesini baskılamaktadır.

Japon araştırmacılar, bu baskılanmanın granülosit koloni-uyarıcı faktör (G-CSF) uygulandıktan sonra dahi değişmediğini buldular. Bu araştırmacılar tarafından, G-CSF uygulamasıyla birlikte uygulanan BEP kemoterapisinin ardından, nötrofil fonksiyonunun tedaviden önceki duruma kıyasla daha kötü olmadığı yorumu yapılmıştır.

Evre IIA, IIB veya IIB germ hücreli tümör bulunan yedi hastanın dahil edildiği bu çalışma; kemoterapi ve G-CSF uygulamaları esnasında nötrofil fonksiyonlarında ve doğal öldürücü (NK) hücre aktivitelerinde meydana gelen değişiklikleri araştırmak üzere düzenlenmiştir.

İlk kemoterapi seansı boyunca ve sonrasında, farklı zamanlarda nötrofillerin ve doğal öldürücü hücrelerin sayılarını ve aktivitele-

rini değerlendirmeye yönelik ölçümler yapılmıştır.

Nötrofil fagositozunu kantitatif olarak ölçebilmek amacıyla, fluoresan lateks beads kullanılarak flow sitometri yapılmıştır; bakterisidal aktivite, koloni-oluşturan ünite bazında ölçülmüştür.

NK hücrelerinin aktivitesi monitorize edilirken, hücrelerden salınan ⁵¹Cr miktarı ölçülmüştür.

BEP kemoterapisi uygulandıktan sonra, CD16+ ve CD56+ hücrelerinin sayısında ve granülosit nötrofillerin sayısında azalmalar meydana geldiği belirlenmiştir. Lenfositlerin sayısında ise istatistiksel açıdan anlamlı bir azalma olmadığı görülmüştür.

G-CSF uygulanmasının ardından, nötrofillerin fagositoz işlevinde bir artış olduğu saptanmıştır. Kemoterapiyi takiben, NK hücre aktivitesinin ağır şekilde bozulduğu ve G-CSF uygulandıktan sonra dahi bu bozuklukta hiçbir değişiklik oluşmadığı gözlemlenmiştir.

Çalışma, testiküler kanser için G-CSF ile birlikte uygulanan BEP kemoterapisinden sonraki nötrofil fonksiyonunun, çalışmadan önceki fonksiyondan farklı olmadığını ortaya koymuştur. Araştırmacılar, BEP kemoterapisi uygulan-

dığında NK hücre aktivitesinin baskılandığını ve G-CSF uygulandıktan sonra dahi bu etkinin değişmediğini söylemektedir.

International Journal of Urology, November 2001, 8(11): 604-608

Sildenafil Kullanan Hastalar Hayatlarının Tüm Yönlerinde Daha Fazla Doyum Sağladıklarını Beyan Ediyor

Sildenafil kullanımı, erektil disfonksiyonu bulunan hastaların cinsel yaşamlarında doyuma ulaşmalarını sağlamakta ve cinsel eşler arasındaki ilişkilerde tatmin edici bir boyut kazandırmaktadır.

Kişilerin hayatta doyum sağladığını gösteren bulgular listesinin en üst sıralarında yer alan bu yönler; sildenafil ile en azından 10 hafta süreyle tedavi edilen 2.816 hastayla yapılan çok-merkezli, açık, gözlemsel prospektif bir çalışmadan elde edilmiştir.

Beş İspanyol araştırmacıdan oluşan çalışma ekibi, birinci basamak sağlık hizmeti verilen merkezlerde rutin olarak uygulanan erektil disfonksiyon tedavisinin, hastaların yaşamları üzerinde yarattığı etkileri değerlendirmiştir.

Hastaların küçük bir kısmının cinsel eşleri de çalışmaya yanıt vermiştir. Bu kişiler, tedaviden özellikle de ilacın hızlı etkisinden son derece memnun kaldıklarını söylemişler ve ilaca devam etmeyi istediklerini dile getirmişlerdir.

Etkinlik değerlendirmesi, Uluslararası Eretil Disfonksiyon İndeksi (IIEF, Inter-

national Index of Erectile Dysfunction) kullanılarak yapılmıştır.

Kişinin hayattan aldığı doyum ve hazzı ölçmek için Hayata Dair Doyum Anketi (LI-SAT 8, Life-satisfaction Check List) kullanılmıştır; kişinin cinsel eşinin yaşamdan aldığı zevki değerlendirmek için ise tercihen EDITS kullanılmıştır.

Tedavi hastaların %86.6'sında başarılı olmuştur; IIEF'nin tüm boyutlarında ilaçla artışlar kaydedildiği saptanmıştır, özellikle erektil disfonksiyon kategorisindeki artış belirgindir.

Araştırmacılar, eşle ilişki kurabilmenin ve cinsel ilişkide bulunabilmenin, hayatın tüm yönlerinde doyumunu en fazla arttıran parametreler olduğunu bulmuştur.

Görülen yan etkilerin, ilacın piyasaya çıkmadan önce yapılan klinik araştırmalardakine benzer olduğu sonucuna varılmıştır. Çalışmada bir kontrol grubu yoktur.

International Journal of Impotence Research, Dec 2001, Vol 13, No 6; 338-347 (10)

Postmenapozal Kadınlarda Uygulanan Hormon Replasman Tedavisinin Standartları Artıyor

Postmenapozal kadınlarda trimegestron ve östrojen kombinasyonu uygulamak, estradiol valerat ve norgestrel ile yapılan standart hormon replasman tedavisine göre muhtemelen daha etkilidir.

Bu yorum, ateş basmasını ve diğer klimakterium yakınmalarını tedavi etmek amacıyla uygulanan iki ilaç formülasyonu karşılaştırılan çok-merkezli bir çalışmaya aittir.

Bu araştırma, 2 mg östradiol (E2) ve 0.5 mg trimegestron (TMG) kombinasyonu ile; östradiol valerat (E2V) ve norgestrel (NG) içeren standart hormon replasman tedavisini (HRT) karşılaştıran çift-kör, randomize bir çalışmadır. Başlangıçta belirlenen 634 denegün 480 tanesinde 28 günlük 13 siklus tamamlanmıştır.

Primer etkinlik kriteri, üçüncü siklusta kadınların yaşadığı günlük ortalama sıcak basması yakınmalarında, başlangıçtakine göre %50 azalma olmasıdır. Bu tür bir azalma, E2+TMG grubunda %98.5 ve E2V+NG grubunda %93.3 olarak bulunmuştur.

Sıcak basmalarının günlük ortalama sayısının

da ve şiddetindeki azalma bakımından ve ayrıca başlangıçta sıcak basması yakınması olup tedavi alınca bu yakınmaları ortadan kaldıran kadınların yüzdesi bakımından, iki tedavi grubu arasında, birinci tedavi grubu lehine anlamlı farklılıklar tespit edilmiştir.

İstenmeyen yan etkilerin insidansı her iki tedavi grubu için benzerdir. Esas olarak ortaya çıkan yan etki memelerde hassasiyet oluşumudur ve araştırmacıların dediğine göre bu yan etki, tedavinin sonlandırılmasıyla sonuçlanan tedavilerle ilişkili olabilir.

Her siklustaki kanama görülen günlerin ortalama sayısı ilk grupta düşükken; endometrijal hiperplazi insidansları her iki tedavi grubu için benzer bulunmuştur.

Araştırmacılar, E2+TMG kombinasyonunun, E2V+NG kombinasyonuna eşit veya üstün etki gösterdiği ve bu kombinasyonun kanama profilinin daha kabul edilebilir düzeyde olduğu sonucuna varmıştır.

Gynecological Endocrinology, Vol 15, No 5; 349-358

Hipertansiyonda Nörovasküler Kompresyona Santral Sempatik Deşarj Artışı Eşlik Etmektedir

Rostral ventrolateral medullasında nörovasküler baskı ve esansiyel hipertansiyon bulunan hastalardaki santral sempatik deşarj artışı, renovasküler kompresyon bulunmayan hastalara göre daha fazla olmaktadır.

Bu sonuçlar, Almanya'nın Erlagen kentindeki Erlangen-Nuremberg Üniversitesi ve Frankfurt'taki Frankfurt Üniversitesi tara-

findan bildirilmiştir.

Araştırmacılara göre "yeni bilgiler, esansiyel hipertansiyon ve rostral ventrolateral medulladaki nörovasküler kompresyon arasında bir neden-sonuç ilişkisi olduğunu öngörmektedir."; "Altta yatan patolojik mekanizma, santral sempatik deşarjın artışı olabilir."

Araştırma ekibi, nörovasküler kompresyon bulunan 21 hipertansif hastayı ve nörovasküler kompresyon bulunmayan 12 hipertansif hastayı karşılaştırmıştır.

Çalışmanın sonucuna göre, kaslara giden sempatik sinir aktivitesi istirahat halindeyken ölçüldüğünde, nörovasküler kompresyon bulunan hastalarda, kompresyon bulunmayan hastalara kıyasla iki kat fazla bulunmuştur.

Ayrıca, kaslara giden sempatik sinir aktivitesinin soğuk pressör testine verdiği yanıt, nörovasküler kompresyon bulunan hasta-

larda daha yüksek olmuştur.

Vücudun daha aşağı kısımlarındaki negatif basınca verilen hemodinamik yanıtlar ve sempatik sinir yanıtları, her iki grup arasında farklılık göstermemiştir.

Araştırmacıların yorumuna göre bu araştırmanın sonuçları, esansiyel hipertansiyonun, nörovasküler kompresyonla artmış santral sempatik deşarj ile nedensel bir ilişki gösterdiğini savunan hipotezi destekler niteliktedir.

J Am Soc Nephrol 2002; 13: 35-41